
CCOO i UGT davant la LEC

UGT i CCOO, organitzacions confederals i no corporatives, representem la veu de tots els treballadors i treballadores al debat sobre l'educació que cal a Catalunya. Des del primer dia hem tingut clar que l'educació és un dret i no una mercaderia, i hem exigint, en conseqüència, la creació d'un únic Servei Públic Educatiu, on la Generalitat garanteixi la gratuïtat efectiva dels ensenyaments obligatoris i posi els mecanismes de planificació i control de l'escolarització per evitar la pervivència de les desigualtats provinents de l'origen social i econòmic de l'alumnat. Com a representants del conjunt dels i les professionals de l'educació també exigim que la llei situï i tracti adequadament el conjunt de professionals que amb el seu treball de cada dia faran possible l'aplicació de la llei.

En aquests dos sentits, CCOO i UGT hem presentat al·legacions a la LEC i hem estat presents amb les nostres propostes en els diferents àmbits de participació.

El Servei Públic Educatiu

Un dels eixos necessaris de l'Avantprojecte de Llei és la concreció del Servei Públic Educatiu. Aquesta concreció l'entendem en termes de regulació i redreçament de la forta tendència del sistema educatiu català cap a la dualització, és a dir, cap a l'especialització dels centres en l'atenció de sectors socials diferenciats socialment i econòmicament. Davant d'aquesta tendència, que ha generat efectes de guetització cada vegada més evidents, l'Avantprojecte proposa un seguit de mesures que no volem que desapareguin. Entre d'altres, les quotes màximes d'alumnat immigrant als centres de cada zona educativa, els contractes programa, tal com es recullen al PNE, com a eina que ha de permetre que la gratuïtat a tots els centres sostinguts amb fons públics sigui una realitat efectiva, l'establiment de límits a les aportacions econòmiques que les famílies poden fer als centres concertats per complements a l'escolarització obligatòria, etc.

Els interessos dels i les professionals de l'educació

CCOO i UGT es proposen negociar, en nom dels i les professionals que representem, amb els següents objectius:

✓ Promoció professional

Per al conjunt de professionals de l'educació són necessaris la consideració, el reconeixement de la tasca feta i les possibilitats de progrés professional i econòmic. Cal, en aquest sentit, prendre en consideració les possibilitats de carrera professional horitzontal i vertical (sense haver de canviar de lloc de treball, però podent realitzar tasques de contingut diferent al estrictament docent o educatiu: càrrecs de govern o coordinació, elaboració de materials, supervisió i suport d'activitats, acompanyament de professorat novell,...).

També són necessaris convenis de col·laboració entre Educació i Universitat per tal de promoure la col·laboració del professorat de primària i secundària en departaments universitaris i en la formació de futurs professionals de l'educació.

✓ Homologació del professorat dels centres concertats

En el Pacte Nacional es va establir l'acord d'avançar cap a l'homologació de les condicions de treball i l'analogia retributiva del professorat de l'ensenyament concertat amb el de l'ensenyament públic. També va acordar-se la constitució d'un grup de treball constituït per patronals i sindicats per a concretar aquest procés d'homologació. És imprescindible la constitució urgent d'aquest grup de treball i acordar quins són els canvis que cal introduir en el conveni vigent per a fer possible aquest procés i concretar quin ha de ser el increment de les partides de pagament delegat per l'any 2009 i successius.

✓ Contra l'externalització i la precarització

En els darrers anys el creixement de l'educació infantil en escoles bressol (0-3) i l'atenció socioeducativa en l'àmbit de l'escola (horaris d'acollida, menjadors, etc.) i fora d'ella (lleure educatiu en esplais) ha estat de gran importància i el nombre de nens i nenes atesos no ha parat de créixer. En paral·lel, el nombre dels i les professionals dedicats a la seva atenció també ha augmentat, però en canvi les seves condicions de treball estan estancades o han empitjorat. Això és degut a una pràctica perversa d'externalització de serveis, per mitjà de concursos públics de cessió d'activitats al sector privat, feta tant per l'administració de la Generalitat com pels ajuntaments, sense haver establert en els concursos corresponents quines hauran de ser les condicions de treball i retributives de les persones afectades.

Cal acabar amb aquesta pràctica. Exigim que s'aturin les externalitzacions i que les administracions proveeixin amb personal propi aquest serveis. Exigim que les concessions vigents és denunciïn i s'actualitzin les condicions de treball d'acord amb el conveni Únic de la Generalitat de Catalunya.

✓ Estatut de les professions educatives

El Pacte Nacional va recollir la necessitat de desenvolupar un estatut de la funció docent, recollint els requeriments i condicions que li són propis i poden ser objecte d'un tractament específic. El Departament d'Educació assumia el compromís de fer aquesta regulació i englobar els aspectes

generals de la professió i els específics de la funció pública docent.

Molt possiblement els signants del Pacte vàrem quedar-nos curts en aquesta previsió i avui cal, no solament parlar d'estatut docent, sinó en un sentit més ampli, de les professions vinculades al món educatiu i aquesta regulació ha d'afectar a totes elles i establir en cada cas quines hauran de ser les condicions i requeriments per al seu exercici.

Els i les docents de la pública a la LEC

La LEC no ha de ser un reglament de centres públics ni un conveni per a funcionaris

A la LEC el Títol VII ha de ser totalment redefinit. Ja a les Bases de la LEC vàrem criticar i ara en el seu avantprojecte insistim en fer-ho, el marcat caràcter reglamentista en relació als centres públics i als professionals que hi treballen. Per a fer un reglament de centres no cal una llei d'educació –seria de molt curta volada-. Per a regular les condicions de treball dels empleats i empleades públics als centres educatius cal fer-ho amb una disposició adient que reguli el conjunt de la funció pública de Catalunya.

Per això és necessari suprimir els capítols 5, 6, 7 del Títol VII i desenvolupar la promoció, la mobilitat i les retribucions del funcionariat de la pública en el marc de la Funció Pública de Catalunya.

Volem un acord sindical per a la promoció professional i les millores retributives

- Que desenvolupi un sistema de graus que substitueixi els actuals sexennis (estadis) i que la retribució d'aquests graus sigui superior a l'actual i el seu import igual per a tots els professionals de l'educació. El nombre de graus han d'abastar tota la carrera professional (aproximadament 40 anys) i han de poder-se assolir, si es compleixen els requisits, abans del temps ordinari previst (en conjunt, s'hauria de poder assolir tots els graus amb les $\frac{3}{4}$ parts del temps ordinari previst). La promoció no hauria d'afectar la realització de les tasques

educatives habituals, pot complementar-les o ampliar-les, però no obligar a deixar-les. El millor exemple és l'accés a càtedres.

- Que l'avaluació associada a l'assoliment dels graus sigui voluntària, externa al centre, basada en indicadors objectius, multifactorial (i no vinculada als resultats acadèmics de l'alumnat) i de cap manera punitiva.
- Que estableixi un calendari de transició en el qual s'equiparin els sexennis actuals amb els nous graus.
- Mentre no tinguem Llei catalana de funció pública volem un acord sindical sobre la promoció docent que millori la retribució actual dels estadis.
- Que creï a Catalunya –en el marc dels cossos catalans que la LEC estableix– una figura similar a la de catedràtic per al col·lectiu de mestres i professorat tècnic de FP (inclosos en aquest grup els i les mestres de taller d'arts plàstiques). Les condicions d'accés i retributives de la càtedra i aquesta nova figura hauria de ser la mateixa.
- Que estableixi la tercera hora de tutoria i el calendari per a incrementar el complement de tutoria (a infantil/primària i secundària obligatòria). L'atenció a l'alumnat i les seves famílies és una tasca fonamental, que requereix dedicació i més consideració.
- Per fer possible el canvi de lloc de treball mitjançant l'adquisició de nova especialitat; el canvi de cos, però no de nivell i el canvi de cos i canvi de nivell.

Sobre provisió de places i mobilitat

- Rebutgem les destinacions realitzades per mitjà de la lliure designació.
- Els concursos generals de trasllats, excepte les places de resultes, haurien d'anunciar els llocs de treball on es podrà accedir.
- Amb caràcter general la provisió de llocs de treball ha de realitzar-se per mitjà del concurs general de trasllats i la destinació ha de ser al centre docent. Una vegada s'ha obtingut la primera destinació i s'ha romàs un mínim de dos anys en la mateixa, ha de ser possible participar en nous concursos generals de trasllats.

- Quan es donin situacions de supressió del lloc de treball, la persona afectada serà nomenada en un altre centre de la “zona” i amb destinació definitiva. Aquestes “zones de supressió” han de ser definides considerant l'especialitat del lloc de treball que s'ocupa, perquè no poden ser tractades de la mateixa manera les especialitats vinculades a l'educació infantil i primària, l'ESO, el batxillerat, la formació professional,...
- Els centres poden requerir llocs de treball específics vinculats a l'atenció a la diversitat de l'alumnat. Aquests llocs de treball específics han de ser convenientment autoritzats, és a dir, ha de ser avaluada la seva conveniència i idoneïtat. Una vegada realitzat aquest procediment, hauria de ser possible la seva cobertura per mitjà del concurs general de trasllats. Si això no es pot fer, es podrà proveir el lloc per mitjà d'un concurs específic i es consolidarà la destinació, excepte que el lloc de treball tingui caràcter temporal (en aquest cas, s'hi romandrà en comissió de serveis no prorrogable).
- Ordinàriament els i les funcionàries de carrera tindran assignat el seu lloc de treball a centre. En casos degudament justificats (malaltia del funcionari, cura de familiars,...etc.) serà possible atorgar una nova destinació en comissió de serveis durant el temps que subsisteixi la situació (i no s'hagi obtingut una nova destinació).

Del Pacte Nacional per l'Educació a la Llei d'Educació de Catalunya

El Pacte Nacional per l'Educació és, probablement, un dels acords més importants adoptat mai a Catalunya. No solament pel tema que aborda, sinó principalment, perquè va ser capaç de sumar les voluntats de les organitzacions signants, representant cada una d'elles les diverses entitats que conformen la comunitat educativa: pares i mares, titulars de centres privats, estudiants, entitats municipalistes, moviments de renovació pedagògica, col·legis professionals i les principals confederacions sindicals de Catalunya.

Aquest acord, signat el 20 de març de 2006, havia iniciat la seva gestació molt temps abans en constatar-se que després de 23 anys de govern de la dreta, l'educació a Catalunya estava totalment estancada i que les profundes transformacions que s'estaven produint a la societat catalana: en l'organització social, formes de vida de les persones, en el treball, la irrupció cada vegada amb més força de les tecnologies de la informació i la comunicació, estaven obrint un nou escenari de relacions socials i humanes, transformant radicalment els fonaments de la vida econòmica i apareixent amb força noves formes de desigualtat i fractura social.

Tot plegat feia necessari afrontar el repte d'un canvi d'època i, un dels elements complementaris per a poder avançar cap a una societat més cohesionada és que el nostre sistema educatiu, pugui oferir als ciutadans i ciutadanes les oportunitats d'aprenentatge i de formació al llarg de la vida que els permetin fer front a aquests canvis.

Els requeriments bàsics per a donar una resposta satisfactòria es van centrar en:

- a) millorar la igualtat d'oportunitats i la cohesió social;
- b) promoure l'educació ètica i ciutadana, i
- c) promoure la transmissió de la cultura, del coneixement científic, d'eines de treball i capacitats que facin a les persones esdevenir autònomes i s'incorporin de ple dret a la societat. Per aconseguir-ho és plantejava donar solució a cinc qüestions:
  - Resoldre les disfuncions provocades per l'existència de la doble xarxa d'oferta educativa.
  - Promoure noves formes d'organització dels centres organitzatius públics.
  - Incorporar estímuls a la carrera professional dels i les docents i altres professionals de l'educació.
  - Identificar i posar en pràctica mesures de cooperació amb les famílies.
  - Identificar i posar en pràctica mesures de cooperació i coresponsabilitat amb els municipis.

Posar en marxa aquestes mesures feia imprescindible posar en mans del sistema educatiu més recursos materials i professionals, però també més compromís de tots els membres de la comunitat educativa. La iniciativa imprescindible per a poder

articular tot això no era altra que una llei catalana d'educació que donés l'estabilitat i seguretat necessàries per assolir els objectius proposats.

Tota aquella il·lusió es va veure frustrada per l'elaboració d'unes Bases per a la futura llei, redactades prescindint dels signants del Pacte i, el que encara és més greu, donades a conèixer sense ni tan sols haver-les debatut i tergiversant en bona part l'esperit dels acords adoptats: es volia superar la doble xarxa d'oferta i en canvi s'estimulava l'augment del nombre de concerts; les noves formes d'organitzar els centres públics es convertien en privatització i externalització, per "estalviar" i introduir la "competència"; l'estímul als professionals de l'educació es transformava en desconfiança i fórmules de control vers la seva tasca; el suport i la cerca de cooperació amb les famílies quedaven en paper mullat perquè no hi havien mesures que les estimulessin i, finalment, els Municipis passaven a ser els receptors de tot allò que fa nosa al gran aparell administratiu del Departament d'Educació i, de passada, els permet estalviar.

Davant d'aquesta situació i la negativa a obrir un veritable procés de negociació, les dues grans confederacions sindicals de Catalunya, CCOO i UGT, juntament amb d'altres organitzacions del professorat i dels estudiants, vam decidir fer palès el malestar i l'exigència de retirada de les Bases convocant la vaga general de l'educació a Catalunya i mobilitzacions al carrer, el passat 14 de febrer.

L'èxit d'aquella convocatòria és avui inqüestionable. No solament perquè va ser seguida per la immensa majoria del professorat de l'ensenyament públic i bona part de l'ensenyament concertat, sinó també perquè van incorporar-se a la mobilització els sectors emergents del món educatiu com l'educació infantil i el lleure socioeducatiu, perquè més de 70.000 persones, d'arreu Catalunya, van sortir al carrer amb un crit unànim: "fora les Bases de la LEC" i, fonamentalment perquè en l'articulat de l'avantprojecte han desaparegut les referències a l'augment del nombre de concerts i a la privatització dels centres públics i s'han obert les portes a la participació de la societat catalana en el debat sobre la futura llei.

Barcelona, a 10 de juny de 2008